

Ruben Belokirekin jokatuako partidaren biharamunean mintzatu gara berarekin. Galdu egin du (baina izugarrizko txapelketa egin du). Eta nola dagoen... Triste, irabazteko aukerak ere ikusi baitzituen markagailuan aurretik zihoala, «eta nekatu samarra eta eztarria urratu samarrarekin ere bai, lagunekin parranda pixka bat egin baitut». Izan ere, bazuen zer ospatu: urtebetetzeak eta txapelketa. Eta aspaldiko parranda falta. Azkena abenduaren hasieran egin zuen. Gustatzen zaizkio, gustuz hartzen ditu, eta beharrezkoak direla ere pentsatzen du, «baina pilotari profesiona izanda...». Penarekin, baina pozik dago.

Frontoia ikusita, argi dago lagunik ez zaiola falta. «Eskertzekoa da bai, beti nirekin etorri da jendea, eta horrek asko animatzen zaitu». «Leitzan horrelakoak gara, guztiek harreman ona dugu gure artean, nahiz eta haserre batzuk egon daitezkeen batzuetan; horrelakoetan frogatzen da oso elkartuta gaude-la».

Eta elkartuta egoteaz gain, lehengo batean lan-kide batek esaten zuena: «Lau katu dira, eta ospetsu ugari dituzte herrian». «Bai egia da. Orain kazetari batzuek eta hasi dira ateratzen, baina kirolari pilo bat daude goi mailakoak». Kirol zaletasun oso handia dagoela deritzo. Gazteria sano eta kirolaria, beraz, Leitzakoa. «Eta kirolariak ez diren beste gazteek ere zaletasun handia dute; herrian beti daude txapelketak futboleant, pilotan... eta herriko gazteek pila bat parte hartzen dute bertan».

Udaberriak baino lore gehiago jaso ditu azken asteetan. Pilotari ona dela, oso elegantea, mutil fina... Guztia ona («seinale ona da, eta poza ematen du»). Betiko lagunek zer deritzote, ordea? «Koadrila oso batua gara, oso gutxitan haserretzen gara gure artean, eta uste dut guztiek ditugula hitz onak bestearentzako». Eta zuk zer diozu? «Jato-

23 urte bete zituen iragan astean, maiatzaren 18an, Leitzan, hazten ikusi duen herri berean. Ikasketak BBBko 3. maila arte egin zituen. Batxilergoko urteetan, Tolosan jardun zuen, eta UBI garaian Iruñean (baina hori ez zuen gainditu). Pilotan herrian hasi zen, zortzi urte zituela, duela hiru urtez geroztik profesionala da, eta aurtengo buruz buruko txapelketan mutur-muturrean ibili da. Finalurrekoan gainditu du Ruben Belokik.

azken portuko tabernan

jon maya

Abel Barriola

«Koadrila oso batua da gurea»

Nortasun agiria

bat-batean

- Zer atsegin duzu gehien? Mendia.
- Eta gutxien? Zarata.
- Desio bat? Buruz buruko txapelduna izatea.
- Musika talde bat? Manu Chao.
- Liburu bat? *El testamento de Judas*.
- Pilotari bat? Julian Retegi.
- Zer eramango zenuke uharte batera? Ez dakit, baina zoriotsu izaten saiatuko nintzateke.
- Parrandarako leku bat? Leitza eta Iruñeko sanferminak.
- Eta edateko? Garagardoa limoiarekin.
- Pertsonaia bat? Manu Chao bera.
- Zeini egingo zenioke elkarriketa hau? Koadrilakoren bati.

▲ mikel saiz

iza izaten saiatzen naiz, hitz egitea gustatzen zait, lagunak lagun ona naiz, eta ustez, zintzoa naiz, nahiz eta askotan kostatzen den hori ere».

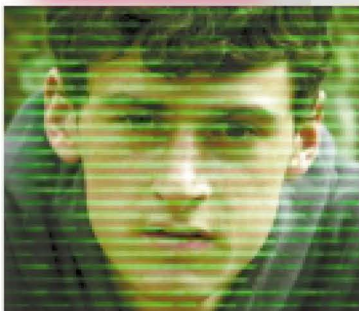
Ehiza eta mendia dira bere gauzarik gustukoena. Oilgorrak ehizatzea joaten da txakurrarekin, eta horren aitzakian, mendian ibiltzea: «Gustura sentitzen naiz ingurune horretan». Ahal duen guztietan joaten da. Batzuetan lagunekin, baina bakarrik ere bai: «Bakarrik joatea eta isiltasunaren sentazio hori jasotzea atsegin dut».

Atsedean pixka bat hartu behar duela dio.

Baina, ez pentsa, hiru edo lau egun bakarrik hartzeko asmoa du orain, eta hori ere eskuak apur bat sendatzeko. Ondoren, bikotekako jokoan hobetzen jarraitzea, lanean jarraitzea... Eta oporrak? «Ilusio handia dut bikotekako txapelketetan, udan jaialdi ugari daude eta ilusio handia dut bertan gauzak ondo egiteko». Beraz, oporrak? «Oporrik ez aurtzen...».

Eta hori guztia bere erara esanda. Lasai-lasai, patxadaz, fin-fin, umil-umil... Lanean jarraitzeko gogoz. Ez da pattaldu, indartu egin du txapelketak. Zorionak!

zirika

amets arzallus

Maiatzaren 14a. Bi eskale karriketan gaindi ibilki ziren, joan-jinak egiten zubi batetik besterak. Anartean, batak besteari milaka galdera pausatzen zizkion. Besteak, galdera ororentzat arrapostu bat atxemaiten zuen. Nork irabazi duela diozu? Ibarretxe. Eta galdu? Bizardunak. Eta...

Izan ere, batek fitsik ez zekien. Hamaika urterekin umezurtz gelditu zen. Ikastolara lehendik guti joaite bazen ere, hortik harat ez zen gehiago itzuli. Lurrean atxemaniko Ducados mutxikinak, eta saketan erdi eroririk zuen ardo botila lagun, bere sorterritik Euskal Herrirako bidaia, kasualitatez harraitutako tren zahar batean egin zuen. Portugesa zen. Besteak, dena zekien. Hamabost urterekin, ikastola-

Politika antzua

tik bidali zuten sobera zekielako. Hala ere, ikasten segitu nahi izan zuen. Beraz, autodidaktikoki, alkoholiko, drogazale, eta ohoen karrerak egin zituen, hiru diploma batu eta eskaletan lan bat atxeman arte. Tesia burutua zuen, tren geltokiko eta zubi azpiko tenperaturaren aldaketak aztertuz. Eta hori gutti balitz bezala, hogeita hamar urteko esperientzia lan horretan. Artista handi bat egina zegoen.

Egun hartako galdeketa hauteskudeen harira joan zen. Bi zubiren arteko joan-jinak egitean emazte baten argazkia ikusi zuten, «nazio berri bat jaiotzera doa», eta ondoan haur tipi baina lodi bat. «Zein alderditakoa da afixa hori? EHrena. Eta, haurra sortua da? Ez, ez da oraino jina. Eta kariotipoa egin dakote? Bai, menturaz.

Nolakoa heldu da? Iduriz, bikiak izanen dira. Bat Hegoa deituko da, bestea Iparrak. Biki orotan bezala, bada bat menperatzailea eta bestea menperatua. Baina ez zen atzo sortzekoa? Bai, baina ez dira arribatu ateratzerat. Nor dira erizainak? Bizardun belarri handi bat, eta mustatxadun bat. Orain abortatzea ez denetz egokia pentsaketan ari dira. Zendako? Iduriz, azken memento-ko arazoak agertu dira. Haurrek ez omen zuten ez hanka eta ez buru. Eta gainera, beste hipotesi bat da, haurdunaldia ez zenetz psikologikoa. A bon, ze domai! Guk gauero haur horren gainean lo egin dugu, eta azkenean ezagutzeko gogoa sartua zitzautean. Ez dugu, beraz, sekulan ezagutuko? Lasai, ez da instantean egina izanen, baina denborak mundurat emanen du.